

עלה לתרופה

גליון שבועי למבקשי התרופה והעצה לעובדא למעשה במשנת רביה"ק מוה"ר מברסלב זי"ע א

דבר המערכת

ההתחלה היא עיתוי משמעותי ביותר, וברגע הזה מצווה אותנו התורה - הבא ביכורים! מה עניינם של הביכורים? נוגע לחיינו מאוד. הבעל שם טוב הקדוש מאיר את סודם של דברים. הביכורים הם נתינה של צדקה לצדיק. והנתינה הזו היא בית יד לאחוז באמצעותה את הרכוש כולו, ולרומם אותו למקום ולערך אחר לגמרי. "כי בשעה שאדם נותן דורון לצדיק, אז כל רכושו מתעלה, ועל ידי מצווה זו נקשרים כל החפצים והעשיות וההנאות של העולם הזה בא-ל-עולם. כי הכל הולך אחר הראשית, וכיוון שגילה פעם דעתו שכל כוונתו להעלות נפש כל חי לא-ל-עולם, אזי כל מה שיש לו מפירות ותבואות הארץ הכל מבורר ומתוקן, כי יש בכח הצדיק לתקן הכל".

מצוות ביכורים היא עצה מולאה לזיכור וטיהור הנכסים וההון מכל אחיזה פסולה שיש בה יצרים פסולים ומדות רעות. הדברים נוגעים להווה יותר מתמיד. כולנו משתוקקים לקראת הנסיעה הגדולה אל הצדיק. הנסיעה וכל הכרוך בה דורשת הוצאות מרובות. לאף אחד אין זה מן הדברים הפשוטים, בפרט לנוכח תקלות וקשיים בלתי מתכננים. נוכל לחזק את עצמנו, ולרומם את הנתינה הזו לדרגה אחרת לגמרי, אם נזכור שכמה הדולרים הללו, מכניסים את כל רכושנו לרשותה של הקדושה. כך מתבררים, מתקנים, מיטריים. אשרינו שזכינו!

■ ■ ■

מעוניין לקיים מצוות ביכורים ולזכות לכל השפע המובטח?

תן משהו משלך לעניינו של הצדיק. הקדש מהוון למען התכלית.

להבאת ביכורים התקשר:

0548424164

שיעורים קבועים

יום	תאריך	ליקוטי מוהר"ן ח"ב	ליקוטי הלכות ח"ד	ליקוטי תפילות ח"א	הדף היומי
שבת	כא	י'	קכ	תצה תצו	לח
א	כב	יא	קכא	תצו תצו	לט
ב	כג	יב	קכב	תצו תצו	מ
ג	כד	יג	קכג	תצו תצו	מא
ד	כה	יד	קכד	תצו תצו	מב
ה	כו	טו	קכה	תצו תצו	מג
ו	כז	טז	קכו	תצו תצו	מד

על הפרשה

יתכן שיש ברשותך הון מבוזבז

אנחנו מרגישים לפעמים עניים, ובכף ידינו שוכנים נכסים יקרים. יתכן שרק חוסר מודעות גורמת לנו להתנהל בעליבות. נו, מתי כבר נממש את ההזדמנות?

אוצרות של מצוות ומעשים טובים. תורה ותפילה, רבבות מילים של קדושה, ועוד המון פעולות יהודיות שנעשות כביכול בדרך אגב. והם מתבזבזים לנו בידיים רק בעטייה של חוסר הכרה, זלזול ובטלות נוראה. הבטלות הזו נובעת מחוסר הערכה, חלישות הדעת, ועוד כהנה. וזה חבל, משום שאילו רק נהיה מודעים להזדמנויות המונחות זה מכבר על כף ידינו, נוכל בעזרת השם להשביח אותן, לשמוח בהן ולרומם למעלה, אל המקום בו ניתן למצות את איכותם המלאה, ולרומם קרן מלכות קדושה.

המידע הזה גורלי כעת יותר מכל זמן. ככלות שנה, ועל סף התחלה חדשה. נוכל להביט לאחור ולזהות המון החמצות כואבות. אוצרות נצח שהיו ברשותנו. עשינו כל כך הרבה, צברנו המון, ואילו רק ידענו באמת מה יש לנו ביד, היינו מנצלים זאת באופן אחר לגמרי, אין ספק. בימי הרחמים והסליחות כאשר שערי שמיים פתוחים וכל אדם יכול לפעול נפלאות, חיוני עוד יותר להכיר בהזדמנויות, שלא נפסיד.

בימים הנוראים שעה שאימה ויראה מחרידים את הלב הרדום, משתחלת אל הלב פנימה גם ההבנה. הנך מבין לפתע עד כמה קרוב אתה להשם. אין ללא ללכת, אין ללא לברוח. ראש השנה נקרא יום תרועה, היום הזה מגלה לנו איך בכל מעשה ופעולה, אנחנו מריעים למלך העולם. היום הזה הופך את האוצרות שלנו לממשיים ומוחשיים. וזה האופן בו אנו אמורים לקיים את המצוות. מתוך ידיעה עד היכן הדברים מגיעים, כמה שווה כל סור מרע, להיכן מגיע כל עשה טוב, ואיך כל מעשה פשוט מגדל ומקדש את שמו יתברך בכל העולמות. ככל שנהיה ערניים יותר, המצוות שלנו יניבו פירות ויגרפו הון רוחני נצחי רב יותר.

השלב הגורלי בקיום המצוות

זהו למעשה השלב הגורלי ביותר בכל קיום המצוות. כדי להגיע אל שלמותן ולפעול גדולות ונצורות, חייבות המצוות שלנו להתעלות למעלה, מעבר למציאותנו השפלה כאן בעולם. כל מצווה, כל דיבור של קדושה הנעשה על ידינו, נושא את עצמו כלפי מעלה, פורח ומתעלה אל מקומו האמיתי. צדיקים מלמדים כי זהו הפרק היותר חיוני בקיומם של המצוות. האם תתעלה, ולהיכן. כאן נמדד הערך האמיתי, המשמעותי.

בראש השנה, בימים המסכמים של תכלית השנה. אנו נוסעים אל הצדיק רבינו הקדוש. נוטלים עמנו את צרור הכסף, מלאי של מצוות ומעשים טובים, קדושות ומסירות נפש, מחשבות טובות וכל טוב. אוספים הכל אך הטנא. מתעוררים ועושים תשובה. רבינו מעורר, מלבה את גחלת הלב, לצעוק להתחנן, לבקש על חיינו. להריע תרועה גדולה ורמה לכבוד מלכו של עולם ולהקין מתרדמת הזמן. האוצרות הגדולים החביבים במרתפי רכושנו יבקיעו ויאירו באור יקרות. רבבות של זכויות יפציע מעמקי תהום השכחה, נזכה להכיר בהם, להוקיר אותם ולרומם אותם לכבוד מלכו של עולם.

תכלה שנה וקללת תרדמתה, תחל שנה וברכותיה. באור פני מלך חיים.

שדות האורז השתרעו על פני מרחב עצום. חוצים שטחים נרחבים של יבשת. לאורכם ניצבו פזורים, כפרים זעירים של איכרים וחקלאים. בתי החמור היו משכן קבע עבור המקומיים, שדות האורז היו כל עולם. מעבר לגבעולים, ענפים ובהמות מרעה, לא ידעו יושבי המקום מאומה על העולם. ובעצם גם לא הרבה יותר מכך על עצמם, ועל מה שמכילים אדמותיהם הפוריות.

במעבה גזעי עצים תמימים למראה, שכנו להם אוצרות.

לא זהב היה שם, אף לא שטרות ירוקים. הטבע פרי ברכתו של בורא עולם הניח שם כמה מתנות. המקומיים הנבערים לא ידעו עליהן מאומה. דימו לראות בחומר הנוזלי - שוקן, שרף עצים דביק ותו לא. דווקא האנשים מהמערב, אלו שנחתו בפאתי הכפר מצוידים בכלים משונים, גילו בנחל ההוא התעניינות מיוחדת. והבה נסכים, בעיני המקומיים, אף מופרות.

החומר הנוזלי נאסף בדחילו. בקצהו השני של העולם, במתחם סגור שבפאתי מפעל אדיר ממדים, הופקו ממנו תכשירים מיוחדים שנארו בקפידה באריות מצועצעות. על מדפי השווקים היוקרתיים, הם זכו ליחס אוהד ונלהב מצד הרוכשים שהחילו הון כדי לרכוש מהם כמות מצומצמת.

ובכפרים הקטנים, בין שדות אורז ויערות עד. המשיכו התושבים לדור בבתי חמר, ולהחליף פרה בחמור...

■ ■ ■

העולם עשיר בחומרים מיוחדים, אוצרות טבע, שערכם לא יסולא בפז. אך תכונה מופלאה מלווה אותם. הם עלולים לשכון משך שנים אף דורות, במעבה האדמה, להתגולל ברחובות מבלי שאי מי יטרח לאסוף אותם. אין איש יודע את ערכם, ומה ניתן ליצור באמצעותם. עד שמישהו עולה על סודם.

זהו סיפורם המופלא של תרופות יקרות, המסוגלות להעלות ארוכה למחלות שנחשבו שנים כחשוכות מרפא. זהו גם סיפורם של מוצרים יקרי ערך שנוצרו מהרכבים סודיים של חומרים שונים, ובעיקר זהו סיפורם של אנשים שהתעשרו בבת אחת באמצעות המצאות גאוניות שפותחו ברוב חכמה וכישרון. האנשים הללו לא היו רק ברי מזל כשיזוהו את ההזדמנות הכלכלית הגנוזה בעמקי האדמה. הם היו גם נבונים מספיק כדי לרתום את הידע הזה לתועלת כלשהי.

ויש גם דוגמאות אחרות. על אנשים שזוללו בנכסים שהיו בבעלותם. מתוך חוסר הבנה, השליכו אותם. כשגילו את ההזדמנות, היה כבר מאוחר. פיקח אחר, ניצל את ההזדמנות וגרף הון. יתכן מאוד שסיפור שכזה מתרחש בחיים שלנו.

לממש הזדמנויות

אנחנו מחזיקים ברשותנו הזדמנויות פז נדירות, אך לא ממש עושים משהו כדי להפיק את ההזדמנות הגלומה בהם. הסיבה פשוטה, כדי לממש הזדמנות יש להכיר בה, להבין את ערכה. יתכן וכאן בעולם מתגוללת ההזדמנות כתפץ חסר ערך. אך במקום הנכון, כשהיא משתלבת במערכת הנכונה, ערכה לא יסולא בפז. הבעיה, שהחומרים היקרים הללו, נחשבים כאן בעולם לזולים, אולי אפילו מיותרים. יש לנו

ספר משיבת נפש סימן ק"ו:

"כשאדם רוצה להתקרב לשם יתברך ולשוב בתשובה צריך שיעברו עליו אלפים ורבות ירידות בלי שיעור, וצריך שיהיה גיבור חזק לחזק לבבו בכל פעם לבלי להניח את מקומו משום ירידה שבעולם, וכל אלו העליות וירידות שעוברין על כל אחד מישראל הם בחינת כלליות המלחמות והצרות שעברו על כלליות ישראל מימות עולם, כמבואר בפנים [עין גלות וגאולה אות י"ח]."

והעיקר הוא התחזקות לחזק את עצמו תמיד אף אם הוא כמו שהוא להאמין באמונה שלמה, שאין שום ירידה בעולם, כי בכל מקום יכולין למצוא את השם יתברך, בבחינת "אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך", כי אפילו כשנופל לשאול תחתיות רחמנא לצלן, אף על פי כן צריך לחזק את עצמו תמיד ולבלי לייאש את עצמו לעולם, כי גם שם השם יתברך נמצא בחינת ואציעה שאול הנך. זה עיקר הכלל בעבודת השם והיסוד שהכל תלוי בו לבלי ליפול בדעתו לעולם, אף אם יעבור עליו מה. וכל הצדיקים שהיו מימות עולם שזכו למה שזכו - אשרי להם אשרי חלקם, כולם לא באו לשלמותם כי אם על ידי בחינה זו על ידי שלא היו מייאשין עצמן לעולם, כי גם עליהם עברו ירידות ונפילות הרבה, רק שהם התחזקו עצמן בכל פעם אף על פי שעבר עליהם מה שעבר. ועל ידי התחזקות שלהם (שקורין דער האלטין זיך) זכו למה שזכו אשרי להם. (ליקוטי הלכות אונאה הלכה ג' א):

אחי היקר!

משל נאה שמעתי, על בן שנכנסה בו רוח שטות, לקח פטיש ונכנס לבית אביו וניפץ את כל הבא לידו. לאחר שכילה את חמתו, חזרה אליו דעתו, והתחיל להתבונן במה שעולל, בושה גדולה עלתה על פניו, איך אבא יחזור לבית, מה תהיה תגובתו, ומה יהיה בסופי.

מרב פחד ברח הבן והלך לחיות בארץ נכר. לאחר מאמצים מרובים עלה בידי האבא לעלות על עקבות בנו, ושלח אליו מכתבים שיחזרו, אבל הבן מחמת שהתבייש בעצמו על מעשיו, וגם כמובן מהעונש המגיע לו, לא רצה לחזור למקום בו נכשל, וגם לא לפגוש באביו.

עד שאביו שלח לו מכתב בו הוא כותב: "נכון שהסבת לי צער ונזק רב. את הבית אין לי, אבל אתה רוצה שגם אותך כבר לא יהיה לי?" כאשר הבן "שמע" עד כמה אביו רוצה אותו עדיין כבן להשתעשע עמו, קם ונסע לביתו.

כאשר עמד על מפתן הבית נקש בחשש על הדלת, ואז נפתחה הדלת ואביו נפל עליו וחבקו באהבה עצומה. הבן לעומתו עמד כולו משתומם על גילויי האהבה העצומים שאביו מגלה כלפיו, כשמגיד הוא רואה את שירי הנזקים. הוא לא ידע איך להגיב, ומרוב התרגשות התחיל לבכות, בכי של בושה מעורב בדמעות של שמחה...

זה נקרא תשובה.

יש המפחדים מהמושג תשובה. מראות השנה עומדים לנגד עיניהם, ולא יודעים איך שייך לתקן ולמחוק, איך אפשר להשתנות מעתה, האם שייך לשנות הרגלים, מי יכול להבטיח שלא יפלו שנית, הרי החיים מלאים בנפילות וירידות.

בא רביז"ל ואומר: "תשובה" פירושו השתוקק להיות בבית של השם, גם אם אתה רואה שהנך נופל שוב ושוב. השם אומר: "נכון חטאת, אבל עכשו גם בן לא יהיה לי?" "אתה לא יודע שאני אוהב אותך?", תשאר עימי. תעשה מה שאתה יכול, תדע שאני שומר עליך בכל מצב.

זה נקרא תשובה - לא להתייאש, להתחזק במחשבות שה' נמצא איתנו ועמנו תמיד.

כל פעם שהצלחת לחשוב מחשבה כזאת, זה נקרא שחזרת בתשובה, חזרת לבית אבא.

שמה תשאל מה עם החטאים, אדרבא כשתחזיק חזק במחשבות כאלו של חיזוק אהבת אבא לבן, אז באמת יפרוץ מתוכך בושה על העוונות, אבל בושה של

התרגשות, לא תבין איך בכל זאת אבא באמת אוהב אותך.

אלא שצריך להיות בשביל זה גיבור גדול להחזיק מעמד, לא לברוח מהבית. ברחת אחר החטא, תזדזז לחזור, אל תוסיף לצער את אבא, כשתחשוב שהוא עזב אותך.

לחזור בתשובה, פירושו שתכניס לך בראש מחשבות של חיזוק, כמה אבא אוהב כל נקודה טובה שלך, ואיך שהוא מתפאר בך וכו'.

דע לך כל הצדיקים שהגיעו למעלות גדולות של תשובה עברו את השלבים האלו, מי שעמד חזק זכה לחזור לה'.

אח יקר, הנה כעת מספר ימים לפני ראש השנה, כולנו

מכבי אור

הרה"ח ר' שלמה מייער שליט"א

והיה מחניך קדוש

שד שנוול נכתב בו. איזה שד ומוזיק שברא מקצה העולם ועד קצהו נכנס בזה הספר. והם מתלוצצים איך הזיק תינוק והיולדת מתאבלת עליו. גם בדורותינו כמה הזיקות גרמו והיולדות - ההורים מתאבלים על אבדם את בנם. והזקן ה' לו כח להשתמש בזה בקדושה - ה' יכול לשמוע שיעורים וניגונים וכו' על האינטרנט ולעשות פילטר - עכ"ל אומר רביז"ל לא השתמש בזה רק סמך על השי"ת. ומלך השדים מעולם לא נעשה חבר עם החכם. אדרבא רק אמר לו, מאחר שאתה איש כזה שאינך מפחד ממני אמצא עצה אחרת אתך ואתן לך ספר השדים - אנטרנט - ואפשר כך אפילו אותך. וכן צוה מלך השדים לעולם לא להזיק משפחת החכם. הוא ממש כמו בדורינו. במשך אלפי שנות הגלות היו שונאי ישראל מכים ורוצחים יהודים בכל מקומות שהם וכוונתם למחות ח"ו שם ישראל. אך בראותם שכל כמה שמכים ורוצחים אותם לא נפטרים מהם באו על עצה חדשה. שוב אין מוזיקים להם (עכ"פ לא כמו שה' לפני מאות שנה) רק נביא להם כלי אינטרנט אשר נוכל יותר להפלים מאשר היינו עושים כשהיינו שוחטים אותם לרוב. והחכם החזיק עצמו וידע מזה ואף שיכול להשתמש בקדושה כג"ל סמך עצמו על השי"ת. וכך עבר לבנו ולנכדו. רק ירח"כ ניסו המדברים השדים עוד הפעם, באשר שיש לך בנות ואין לך לפרנסם ולהשיאם ע"כ השתמש בזה הספר. ורביז"ל מדגיש והוא לא ידע שהם מפתים אותו וסבר שלבו מייצעו לזה. גם זה ראינו בדורינו במגיפת האינטרנט. אפי' אלו שהחזיקו מעמד, נראה להם שהגיעו למעמד ומצב כזה שא"ל בלא השתמשות בספר השדים, וחושב שהמחשבה הזו הוא מלבו אשר באמת אומר רביז"ל זה בא מהמדברים.

אבל ה' לו ב"ה השכל לזה שידע שיש לו ספיקות בלבו ועלה לקברו של זקינו וקבל חיזוק להמשיך יותר בחוק האמונה ולא להשתמש בזה אפי' בקדושה.

וכמו בכל ענייני היהדות ובפרט עניני רביז"ל כאשר מבינים ויודעים איך שזה צריך להיות, אפי' אם בדעתי שאין ביכולתי לקיים כעת, צריכין להתרגל לאט לאט ולהרבות בתפלות להגיע. ובפרט כאשר זוכין עכשיו לעלות לקברו של הזקן החכם בקדושה להרבות בתפלות שנוכה לדעת ברורה ואמונה חזקה עדי נוכח להיות כרצונו יתברך.

ובמס' מעילי יז: במעשה שרשב"י הלך לבטל הגזירות נגד היהודים, ובחרו ברשב"י שהוא ילך שהוא מלומד בניסים. ויצא לקראתו, שד, בן תמליון ואמר רצונם אבוא עמכם ועל ידי יבא נס. בכך ר' שמעון ואמר שפחה של בית אבא, הגר שפחתו של אברהם אבינו ע"ה, נדמן לה מלאך שלש פעמים, ואנו לא פעם אחת. מכל מקום יבא הנס ממקום שיבא. והשתמש בבן תמליון כמו שנזכר שם בגמ'. העצה למעשה מזה, שאם אכן אחד משתמש עם ספר השדים - האינטרנט - ישטוף את זה עם בכיות כמו שעשה רשב"י על שהגיע לזה שצריך להשתמש בזה.

ויבא הנס בקרבך.

ידוע שיחת רביז"ל שלפעמים הוא אומר איזה שיחה ועובר מאיש לאיש עד שזה מגיע לאחד אשר אליו נאמרו הדברים. והנה הסודות הגדולים הנסתרות בתוך המעשיות א"א לנו להשיג וכו' וכו' אבל עכ"ל עליו להוציא איזה רמזים כל אחד כפי הבנתו שיביאהו לתכליתו הנצחית. ואחד המקומות שלא נמצא כמעט במשך של כל הדורות, מי שירמוז איזה רמז בזה הוא במעשה שלישי מהחריג בהמעשה של השדים. וכנראה עכשיו בדורותינו אלו יכולין להבין רמז ברור בזה מה שלא היה בדורות שלפנינו. והנה, ושמע השליח... אספר לך מעשה, פעם ה' חכם א' והקיסר מהמדינה ה' אפיקורס ועשה כל המדינה לאפיקורסים. וקרא החכם למשפחתו וכו' וכו' והביא אותם אל מדבר אחר והוטב בעיניו וכו' ועשה עיגול סביבותם שלא יוכל שום אחד להתקרב אליהם. ואנ"ש אמרו על העיגול שהוא בח' ואומנות סביבותך שעשה חיזוק באמונה סביבותם וכן החזיקו עצמם אף שמקומם ה' קרוב לב' אלף הרים של השדים.

ובהמשך המעשה - וכשנעשה מלך בינינו עושים לפניו כל הליצנות זה מתלוצץ איך הזיק תינוק והיולדת מתאבלת עליו וכו' וכו' פעם אחד נעשה מלך חדש ביניהם וכו' ובתוך כך נסתכל וראה בני אדם יושבים היינו הכת של החכם הנ"ל ושלח איזה אנשים מאנשי להזיקם כדרכם. ואמר הזקן אל תפחדו. וכשנתקרב השדים לשם לא היו יכולים להתקרב אליהם מחמת העיגול הנ"ל וכו' ובא כבעס גדול והלך בעצמו ולא ה' יכול גם הוא ליקרב אליהם. ובקש מהזקן שיניחו ליכנס לשם. ואמר לו מאחר שאתה מבקש אניח אותך ליכנס, וכו'. ובקש המלך להפחיד החכם וכו' וכו' ענה המלך מאחר שאתה איש כזה אתן לך ספר מכל משפחות השדים וכו' אפי' מי שנוול נכתב אצל המלך וכו' והבטיח המלך שלא יזיקו לעולם את כל משפחתו של אותו הזקן. וכו' וכשהגיע זמנו של החכם ליפטר מן העולם קרא לבניו וצוה להם אני מניח זה הספר, והלא אתם רואים שיש לי כח להשתמש בזה הספר בקדושה ואעפ"כ איני משתמש בו רק יש לי אמונה בהשי"ת גם אתם אל תשתמשו בו, אפי' אם ימצא אחד מכם שיוכל להשתמש בו בקדושה אעפ"כ אל ישתמש בו רק יהי לו אמונה בהשי"ת. והלך הספר בירושה ובא לבן בנו והי' לו כח להשתמש בו בקדושה רק שהי' לו אמונה בהשי"ת ולא ה' משתמש בו כאשר צוה הזקן. והמדברים שיש בין השדים היו מפתים את נכד הזקן באשר שיש לך בנות גדולות ואין לך לפרנסם ולהשיאם ע"כ השתמש בזה הספר. והוא לא ה' ידע שהם מפתים אותו וסבר שלבו מייצעו לזה. ונסע לאביו וזקנו על קברו ושאל, ענה אותו הזקן הנפטר אע"פ שיש לך כח להשתמש בו והשי"ת יעזור לך ועשה כן. ע"כ בקיצור.

מה זה ספר השדים בכלל? ובפרט מהו ספר השדים שיכולים להשתמש בקדושה? ואיך נותן מלך השדים מתנה להחכם באמרו אליו מאחר שאתה איש כזה אתן לך וכו' בפרט שהגמי אומרת שהצ"ח מניח כל העולם ולוקח עצמו לישראל ומניח כל ישראל ולוקח עצמו לת"ח, ומהו שעכשיו מלך השדים נותן מתנות להחכם? ועכשיו בדורותינו שנתהווה ה"אינטרנט" מבינים הכל. האינטרנט הוא ספר אשר בו כל השדים המזיקים ליד יד ולזה רגל. ואפי'

נועם השבת

נבא לקבל שבת פרשת כי תבא ונתעורר מאד בתשובה לאור דברי מוהר"ת בלכות ראש חודש הלכה ה' שגמלה איך באור השבת נבין שהעיקר הוא האמונה היראת שמים וקיום התורה, ועי"ז נזכה להתעורר להנצל מהחכמות שמקדישים מתשובה וקבל על"י כל חק שופר דעת שולם, והובטל לב בדרכי עבודת השי"ת, ודרך לזכות לדיבורים בתפילה והתבודדות, ועי"ז נכתב ונחתם לחיים טובים אמן.

כלל בדברי מוהר"ת לענין ראש השנה

מבאר בדברי רבינו (לקרי"ט ע"ג) מגודל מעלת אמירת תהלים והתעוררות הלב להתפלל בדרך עושה תפילות על מה שלמד, בפרט על מה שלומדים בדבר רבינו ז"ל, כי עי"ז נפתח שפע מידת הרחמים והמחשבים ואור התשובה שורה עלינו, כמ"ש ואשובה אליכם וגו', היינו שהשי"ת משרה עלינו שפע אור יי"ג מידות הרחמים, ונפתח לפנינו דרכי התשובה, ועי"ז נזכה להתעוררות הלב להיות קרוב להשי"ת להתחזק בדרכי התשובה, ועי"ז נזכה גם להבין היטב איזה דרך נלך בה ומה לעשות, ועי"ז גם נצלל מזה שסוגר דרכי התשובה, הטרויד והמניעות חסרון הבריאות הנפסד, ויושפע עלינו שפע שערי הרחמים שנמשכים בימים הנוראים לתת לנו חיים טובים, ושערי הרחמים נמשכים ע"י עיקר התשובה שהוא תפילה כראוי, תפילה שיש בה אור התורה, כי התורה נדרשת ביי"ג מידות, ובכל לימוד אנו מקבלים הארה של הבנה ושכל דקדושה מאור התורה בפרט בלימוד ספרי רבינו שמחה ויכולים להבין בדרכי ההתקרבות להשי"ת ולמצוא נעה לפתוח השער, ועי"ז מקבלים סימני הבנה איך לעמוד לפני השי"ת ולהתפלל ולבקש בעיקר על קיום התורה באריותו ובפרטיות שערי"ז מתעורר מידת הרחמים, באור דברי אברהם ובקשה על רוחנית לזכות להיות כרצון השי"ת לזכות להמליך את השי"ת במחשבה, דיבור ומעשה, להנצל מכל רע וכח מדמה ומכל טעות וחסרון, לתקן המידות ולזכות לתורה מצות ומעשים טובים, כי תפילה כזאת הוא עיקר מציאות המלכות המלך שמואמיים שהכל ביד השי"ת וגם לשנות הטבע שלנו כי הוא מלך על כל הארץ, ומתבטל עיקר המניעה לתשובה שהוא מה שנדמה על רוב ענייני שיעורבים עליו שאין בדינו להשתנות, וזה אנו נופלים מההתעוררות להמליך ומלהשיקע הכוחות בתשובה.

אבל כאשר משקיעים הכוחות בתפילה לפי מה שרבינו למד דרכי התפילה וההתבודדות דרכי המשפט וחשבון הנפש ויודי דברים, ועוסקים בזה ביחד עם אור סימני התורה שמתגלים בכל לימוד, ובפרט בנוראות הקשרים שנמצאים בדברי רבינו בהמאמרים ודברי מוהר"ת, בזה מתאחד אור היי"ג מידות שבתורה עם שורשים ביי"ג הרחמים, ואור האמונה והשראת היראה מתרומם ומתעלה שזה עיקר כלל ענין ראש השנה לבנות בחי' האמונה בחי' המלכות היינו עבודת התפילה הארה ודיקויות של בזה העמידה לפי המלך בכבוד ראש ואימת מלך, וזה נעשה על"י מה שפארדים התפילה אל אור התורה ואור הדעת כראוי, כי אור הדעת כשלעצמה הרי מטעה את האדם והוא הולך אחר חכמותו ושכלו ואינו מבין אמונה ויראת שמים וכל הכפירה ואפיקורסות הוא ע"י שנדמה להם שהם חכמים ואנשי מדע ומבינים, כי השכל מטעה, וכל מה שהאדם תועה ואינו יודע גדי התשובה הוא מחמת ריבוי המחשבות והאמנו שיש לו בידעת, ומי שמוסיף דעת מוסיף מכאוב ומבין מה שפוגעים בו יותר, ומה יכול להיות, והוא מלא פחד ובלבול הדעת ואין יכול להכנס למחשבות של עבודת השי"ת והכל מחמת שהדעת והחכמה מרמים אותו, ואין בהם ההכרה במציאות מלך הכבוד שאין עוד מלבדו כלל, והוא משיג ומנהיג הכל וכל מה שעובר הוא לטוב ויש לחשוב רק מאמונה ודברי אור התורה.

תשובה - לעזוב השכל העצמי

והרי גם כאשר אנו זוכים לעסוק בתורה בעצמנו זהו עיקר דרך התשובה, הרי בכל זאת איך שי"ך לזכות להיות איש כשר שי הרבה נסיונות אין, קץ, והרבה מכשולים והצדיקים עוסקים להאיר עלינו דרכי תשובה וכו' אשר ביחד עם לימוד התורה, וכל להתחזק ללכת באמת בדרך התורה, כאשר ידוע מה שיש שעוסקים בתורה אבל אינם בכלל הקהל הקדוש שהולך בזכי אבות, וכידוע, כי הקיום הוא עיקר אור התורה, וכמי שיש לשוב לקבוע עתים בתורה ולא להתבטל מלחמיה, הרי שי לשוב בתשובה ולהתעורר שיש פה ענין שיכולים לטעות מאד ולא לשוב על מה שאנו צריכים לקיים אשר בעי"ה שי לרוב אנשים

בפשטות הרבה מה לשוב, וכאשר האדם יודע קצת מהו אמירת היראה להתפלל בכונה ולהתנהג בקדושה ולהמשיך לבקש דרכי עבודת השי"ת המבוארים בדברי הצדיקים, הרי אז יודע שיש לשוב והוא כבר מתעורר בתשובה לחפש תורה ועבודה והתקרבות לאור התורה של הצדיקים, וכבר מצליח להמליך את השי"ת באמת כי זהו קבלת עול מלכות שמים באמת שרוצה לקיים, ואע"פ שאנו חרוקים וכו' הרי זהו כלל העצה להתפלל בכל יום ולבקש לזכות ולהתחיל מחדש זהו מה שאנו יכולים לעשות ובוודאי יכולים להצליח, ומיד כבר מצליחים בפרט ביום ראש השנה ששומלים את השי"ת ומרוממים שמו כי מבטלים שורש כח הטעות שמכסה על מלכות שמים שהוא החכמה והדעת, כאשר בכלל עיקר התשובה הוא הכנעה ובושה לפני השי"ת שמסלק כח החכמות ודעתו ובוכה מאד מחמת שמבין האמת כמה גודל השי"ת ומה אנו, ושב ושל לב ללכת בדרכי חיים, ובה חוזר עלינו שפע אור החכמה מלא, עם שורשו כח מידת הרחמים שזה כלל ענין עבודת ר"ה ומה שאשרי העם יודעי תרועה וגו' האשר של עם ישראל שהשי"ת נתן לנו מצות היום תשובה ותקיעת שופר שע"י השי"ת עומד מכסא דין ויושב על כסא רחמים, כאשר פנימיות ענין זה מבואר בזה"ק ובדברי האר"י בדרכים נוראים אשר בדברי מוהר"ת מתבאר כלל הדבר שכל הכח לקבל אור התורה כראוי לאחד עם תשובה ותפילה ולזכות להנצל מעיר מידת הדין והיינו הירוקן בעבודת השי"ת וחסרון אור האמונה והבטחון, וזרזן הזכות להמליך את השי"ת בבחי' כבוד אלקי מלך הכבוד, אשר מזה נמשך כל התסמונות והגלות, שורש הפתקה הוא אשר הוא בחי' החזות של תורה ותפילה, בחי' יחוד קוב"ה ושכינתה אשר נעשה בכל יום על ידינו, הכל מושרש במה שפועלים זאת בהתעוררות הרחמים בקול השופר ברי"ה.

כי כאשר מגיע יום שבו נברא העולם יום הרת עולם אשר בו נתקלקל הבריאה בהטא עין הדעת ומצא עולם מנושם שמסתיר הקדושה מסתיר כבוד המלך, אשר זה בעצמו כלל ענין מציאות יום הדין אשר הכל עוברים כבני מרון לראות האם יש בהם רצון גלות בבד מנלך מןהן ההסתירה להתפלל ולספר לפני השי"ת שרוצה כאשר אנו מתפללים בכל יום השינוי כו' סלח וכו' משען ומכסת לצדיקים וכו', או שלב האדם אטום והוא מצד כלל מה שמנע הקדושה שזה מציאות הדין אשר הצדיקים מבקשים רחמים על הכל להחיותם שהדרך להצוית גם אלה בתשובה אל יהיה דין קשה רק ברחמים אבל פתיחת השער לעבודת השם לאור האמונה העיקר מציאות הפתח של נמצא ביום דין אשר אנו מתפללים ומבקשים ומנבטימים ועי"ז זוכים להפח שכל מ"א אם כבנים ואו השי"ת מרחםם עלינו בוודאי כרחם אב על בנים גם ביום דין, ואנו מקבלים חיים ברוחניות ושפע חיים וכל טוב בגשמיות, אשר בוודאי הצדיקים יכולים לפעול גם מחמת איזה הרריות תשובה והבנת איזה דבר חיזוק לכל אחד אשר זאת עיקר קיומנו כאשר לא זכינו לשמוע אור דרך התשובה אבל זאת מה שעומד לפנינו ביום דין שאנו רוצים לפעול לזכות להכנס לעבודת השי"ת באמת כשהו כל התכלית להנצל מכל מה שמפריע ומרחק אותונו.

בעת הביטול נבנה הכלי של האמונה

ובדרכי אור הוהר מבואר שלזה בראש השנה בחי' המלכות הוא בהרחות פנים היינו מה שהאדם צריך להזהר אל לקבל ממה שהחכמות אומרים כי הוא בסכנה גדולה, וזו כל מה שבר"ה נעשה ענין של נסירה ורחמנותא כמבואר בספה"ק, היינו שאור הדעת כאשר אנו מבנים אותו תמיד איננו מאיר להעולם, כאשר גם אנו נוהגים כך ומסלקים הדעת כדי לבנות מציאות של קבלת עול מלכות שמים ולבקש מאד שנזכה לשר מעשינו ועי"ז נזכה לעסוק בזה בכל יום ויום, ואז מאיר לעין הדעת ששורש הרבה שורש אור עליון שמועט לנו ואינו בחי' דעת אצלינו, רק בכוחו ונכנסים בליבנו מחשבות של הכנעה ובושה גדולה מאד, חרטה בכל לב עד שזוכים לככות לפני השי"ת כי מבינים קצת, וכאשר האדם עוסק בזה נמשכים כוחות הקדושה לבנות הכלי של האמונה כוחות של חסד ומחשבות הדין שהנולדים תלויים הרבה שנוטים, כאשר אנו עושים תשובה ונוהרים אל לקחת את התורה בלי מלכות שמים בחי' ההתמסרות לקיום התורה והחיפוש האמיתי: והבקשה שיום הדין יכול לעורר בלב האדם לבקש האמת איפה שזה יהיה, למצוא עצת, אשר עיקר העצה הוא תפילה באמת.

ש'בת ב'ה ת'שוב

אבל כאשר מתחילים בחיפוש זה הרי מסלקים לגמרי הדעת ואין רוצים שום חכמות רק באמת לעשות תשובה בלי תירוצים ובוכים ומתפללים, והרי כידוע שיש מה שהאדם יכול להשאיר במצב זה וזמה נמשך מה שאין להאדם דיבורים בתפילה אינו יכול להתקן ולפרש שיחות וגם דרכי עבודת השי"ת המבוארים עוד נעלמים ממנו מאד, ופשטות מצות לימוד התורה הוא איננו מתאחד כראוי עם דרכי העבודה שמתגלים מהוהר הקדוש ודרכי קיום התורה למעשה ממש, והרי נשאר בחי' דין ממוקת אשר אישי להמשיך לו תיקון והמוקתה שלימה, וזה נעשה במצות תקיעת שופר, כי אז ממשכים חזרה מכריזים חזרה מןהשנה בחי' בינה משם ידייק יוצא אור התורה מה שהשי"ת רוצה שאנו נמליכו כאשר המלכת מלך הוא בקול תרועה, וכאשר קבלת התורה היה ידייק בקול שופר כי התורה יצאה מאור התשובה וזה מציאות התורה, ורק על ידי מה שלא זכינו לקיים אנו טועים ומצאים בה רק חכמה לבד כפינו כאשר לא ידע השם ידוע שיש להזהר לבקש גם הבנה וקרבת אלקים, וכל מציאות הבריאה והשפעה לחיות שפע נשמי אשר בה נזח מבח וכלל בחי' הדין הוא ולזאת עלינו לקבל בכל שנה את התורה ביחד עם מה שהשי"ת מבקש תמליכוני עליכם, לקבל זאת בהתחדשות שפע עי"י שורקנו השכל והחכמות וקבלנו על עצמנו עול התשובה וההתפללה והתפילה אנו זוכים לרחמי השי"ת למצות שמיעת קול שופר, אשר זהו עוצם החסד והרחמנות שמחזיר עלינו אור התורה שלב אחרי שלב בדרך שהוא מכאי לתשובה ביחד עם לימוד התורה, בדרך שנזכה לאור התורה אבל נזכה גם לזכור את השי"ת גם ביראה גדולה ונבנע לפני התורה לקיים ולשמוע ע"י שמבקשים ומתפללים תמיד, כאשר מבואר בפנימיות הדין באור החו"ק שבעת תקיעת שופר חוזר אור הדעת עלינו מרוחק בקול תקיעה ונכנס היראה בלב בשברים ואז נשלם המשכת הדעת בדרך אמת בבחי' יעקב והכל נמשך בדרך שמתחדש הבריאה ואור התורה ושפע רוחנינו גם בתוך בחי' דין בקול תקיעה, וכלל הדבר הוא שאז חוזר עלינו אור הדעת ומצאנו את האמונה שחוזר פנים לקבל שפע, היינו שאנו זוכים לאמונה בחי' מלכות אמונה שיש בה יראה ובקשת קיום התורה דהיינו דרכי תפילה והתבודדות אשר הם עיקר התגלות המלכות ועלה אלקים בתרועה השם מתגלה בכבוד באור השופר, כי אז נמשך הדעת משורש מידות הרחמים שע"י אנו יכולים להבין ומקבלים בתורה וללמוד וצדיקים לקבל מרבינו אורו הנורא ועי"ז לזכות להמנעה הכי גדולה שיש בעולם להבין איך להתפלל ולפרש שיחותו לפני השי"ת באמת.

ועי"ז זוכים להתקדם להבין בדברי תורה יותר לזכות ללמוד ולהבין בדברי הצדיקים, ועי"ז מתרחב ההתעוררות והרצון לקיום התורה וזוכים להוציא לפועל להתגבר על מה שצריכים ולהתגבר יותר, להבין יותר מה שמעורר הלב למעשה, ואז זוכים לדיבורים אמיתיים מאד לפני השי"ת לדיבורים של חן המתאחדים באור התורה וזה פותח שערי רחמים ומתקבל התפילות ברצון ורחמים, וכלל דרכי העבודה ולימוד התורה מתאחדים כאחד, ומהר"ת מדגיש שאע"פ שענין זה עמוק מאד ראי זה באמת הוא פשוט מאד, שיש לבנות עבודת התפילה ועיקר בנינה בהתחלה קשה והוא עי שנזהרים מחכות לבד כלל ואח"כ מקבלים אור החכמה כראוי ומחדש האדם מאד ועי"ז ממליכים את השי"ת באמת והתפילו מתקבלים ברצון ואז נכנסים לו, חיים אמיתיים של עבודת השי"ת ללכת בדרך התפילה וההתבודדות שהוא עקר קיום התורה ולזכות לתשובה שלימה ולעסוק בתורה כראוי כי הם חיינו.

ע"פ שי להבין מה שעלינו לנסוע לרבינו על ראש השנה כי בכל השנה שי"ך להבין וללמוד לבד, אבל כאשר העיקר לרזוח החכמה לגמרי הרי הכל יתחפר להיות חכמות ולא נוכל להבין גם מספרי רבינו כראוי, אבל כאשר מתבטלים וכלל סדר הניעה וכו' דורש ביטול גדול בכמה בחי' עי"ז נזכה אח"כ לקבל שכל חדש אור החיים מאור הפנים כי באור פני מלך חיים.

ונהג כלל המשכת אור השלימות שיש בתפילה בכל יום ויום הוא ע"י אמירת תהלים שהוא מסוגל לתשובה כי כולל תורה ותפילה יחד, כאשר כלל אור הקמת התפילה כשאר מתייחד בתורה זהו קדושת השבת ונמשך עלינו ביום השבת ראש לכל הימים וטועמיה חיים וכו' השי"ת יזכנו להתחדש בהנהגת ההתבודדות ולימוד ספריו הקדושים לעשות מתורות תפילות ונחדש ימינו בהתקרבות לאור רבינו ובכוחו הגדול של רבינו הקדוש אשר אמר שנזכא אליו על ר"ה ואז עלינו להיות בשמחה אכלו מעדנים וגו' אנו בטוחים וסמוכים לזכות לקבל שפע

צריכין להתחזק לשבר המניעות...

עיצומו של היום הקדוש והנורא. מנהגו של הרבי לומר בכל ראש השנה תורה בבין השמשות שבין יום א' לב'. גם הפעם, לאחר סעודת היום, הוא מכין עצמו לאמירת התורה. אך בפתע פתאום תוקף אותו שיעול כבד וכמויות עצומות של דם מתחילות להיפלט מפיו הקדוש, שמילאו כמה כלים. כך נמשך הדבר עד ללדת הלילה.

בינתיים בבית הסמוך מתאסף קהל גדול שבא לשמוע את אמירת התורה, אך הוא בעוצם חלישותו אינו מסוגל לכך. הדיבור קשה עליו ביותר.

בתוך כך הוא מורה לקרוא לרבי נתן. התלמיד הנאמן ממרה לעמוד לפניו בחדוליו ורחימו והרבי פונה אליו בשאלה: 'מה אעשה, אני לא יכול לומר תורה'. נענה רבי נתן: 'רבי, הלא גם כשחזרתם מלמברא לפני שנתיים, היה אז גם כן בלתי אפשי? שתאמרו בראש השנה תורה, מגודל חלישותכם, ולמרות זאת אמרתם תורה ארוכה.

הרבי מרים ידי' הטהורות ואומר: (א' כן, אמסור את נפשי! באופן על טבעי אמור להשי' קהל את כל התורה (ח' בלקוטי תניא) במסירות נפש ממש. באותו ראש השנה אמר את האמירה הנשבעה אשר קשורה באותה תורה: 'יש לי גיוגן לומר לעתיד לבוא שהוא יהיה העולם הבא של כל הצדיקים והחסידים!'

באותו ראש השנה, האחרון לחייו הקדושים, גם האמר הרבי: 'אחליי, שאזכר לראות אור בהירות הדרך שאתם נוטעים עליו אלמי' - - -

בני הנועורים

שאלה:

איך אפשר לחשוב כל היום רק מכבוד ה', הרי אפילו כאשר חושבים מהכבוד של השם, אחרי כמה רגעים האדם כבר חושב מעצמו?

תשובה:

נכון, אי אפשר 'לבטל' את הכבוד העצמי בבת אחת, אל תתייאש. בדיוק לכן רבי'ל אומר 'צריך' למעט' בכבוד עצמו ולהרבות' בכבוד המקום, כי הוא עבודה תמידית, עבודה של כל החיים, קצת 'למעט', וקצת 'להרבות' מחשבות מכבוד המלך. מחשבה אחת פחות מהצלחה עצמית ומחשבה אחת מכבוד השם. דע לך! בכל פעם שנוכרים מהתכלית, לחשוב עוד מחשבה קטנה מכבוד ה', לחטוף עוד מעשה לכבוד ה', זה מכבד את השם.

שאלה:

האם שייך לאדם למעו כבוד עצמו, והרי כך הוא טבע האדם שחושב ומרגיש רק את עצמו?

תשובה:

אכן 'ענוה ושפלות' הוא לא רק פעולות חיצוניות של בריחה מכבוד ופרסום, אלא הוא דבר פנימי בלב, שהאדם באמת לא חושב על עצמו. וזה דבר שלא שייך לעשות, שהרי המציאות של אדם הוא שחושב על עצמו ועל צרכיו, וכך טבע ה' בבריאה שהאדם ידאג לעצמו. שאם לא כן אי אפשר לחיות. ואפילו ההתעוררות למצוות ולעבודת ה', תלויה בזה שאדם מאמין בעצמו ורוצה להצליח. אז איך אפשר לצוות לזה שימנע בכבוד עצמו.

אבל בכל זאת אפשר לנתב את הכבוד. כלומר במקום לחפש תשומת לב מבני אדם, אפשר לקחת כבוד מה'. להתרכז לחשוב מהנחת רוח שנעשה למעלה כאשר עושים מצוה, ומדברים דיבור של קדושה, או בכל פעם שחושבים מחשבות של אמונה וכיסופים לה'. לזכור בעת עשיית המצוה, שכעת ממש כבוד ה' מתגלגל על ידי בכל העולמות.

השי"ת רוצה למלוך, והמלוכה נעשית דייקא על ידיו, על ידי כל מעשה טוב, וכל מחשבה טובה.

כשאדם חושב על כך שהוא הקטן יש לו הוכחות לכבוד את המלך, יכול הוא לקבל כבוד וסיפוק גדול מזה, ובמקום לבקש כבוד ותשומת לב מאחרים, או סיפוק אישי מהצלחות, יכול הוא לקחת 'כבוד אלוף' כבוד וסיפוק אמיתי שיש בה דביקות גדול בה'.

והו כבוד אמיתי, כי אי אפשר לערער על הכבוד הזה. כי באמת כל יהודי משמח את ה' על ידי כל מצוה שעושה, אז איך אפשר לקחת את הכבוד הזה מאתנו. מה שאין כן מי שמחפש כבוד מאחרים, או סיפוק עצמי של הצלחות, תמיד יהיה מי שיערער ויאמר שהוא לא בדיוק ראוי לכבוד הזה.

שאלה:

כאשר אני רוצה להתחיל לעבוד על ביטול כבוד עצמי, ולחשוב מכבוד המלך, אזי עולים מחשבות ובלבולים,

לבטל כבוד עצמו

האם אני כבר עושה באמת לכבוד ה', או שיש לי פניות מכבוד עצמי.

תשובה:

בצורה כזו לא תיפטר ממחשבות אלו לעולם. זה אחד מהבלבולים הגדולים ביותר שעובר על כל מי שרוצה לעבוד את ה', האם אני עושה לשם שמיים או לכבוד עצמי. העצה היא לדעת: שבדאי אני מלא גאווה ופניות ורצונות עצמיים, וממילא אין לי על מה להתנאות. אבל בכל זאת פנימיות כוונתי הוא לעשות רצון ה'. וצריך להיות מאוד תקיף בזה בשעת מעשה לחשוב, שבדאי פנימיות כוונתי הוא לכבוד ה', אף שאני מרגיש שאני חושב כאן רק על עצמי.

כי הוא ממש היצר הרע שמתלבש במצוות ובא להרחיק ולבלבל את האדם שלא יוכל לעשות המצוות בשמחה, ויכנס לעצלות וכבידות, ויהיה עסוק במחשבות של 'כבוד עצמי' האם הוא בדרגה שכל מה שהוא עושה הוא לשם שמיים.

שאלה:

נראה שהמושג 'להרגיש את הכבוד של ה' שייך לעובדי ה' גדולים, שהרי דרוש לזה הרבה התבוננות ונקיטת הלב לחיות בביטול מוחלט לפני ה', בלי שום תאוה וזאגות ושום יישות.

תשובה:

יש הרבה דרגות בהגדרה של 'כבוד ה'. יש שהוא באופן של השגה של מוחין ודעת, בה משיג גדולת ה', עד שמתבטל אליו. ויש אשר מרגיש איך כבודו מלא עולם ומתעורר לאהבה ויראה אליו. ויש בפשטות יותר, שנזכר שיש מלך, וצריך לכבדו ולעשות רצונו בביטול מוחלט.

אכן כפי המציאות שאנו חיים בעולם של שכחה, שוכחים בדרך כלל לזכור את כבוד המלך.

לכן עיקר הדרך והעצה להמליך את ה' הוא בדרך של עבודת התשובה. כלומר גם אם עבר הרבה זמן בלי שעשינו וחשבנו מהשם, על ידי פעולה של תשובה, אנו ממליכים את ה' על העבר.

ולכן יש להתחזק בהתבוננות לשבת לפני המלך, ולספר לו, איך כל היום התהלכנו במחשבות על עצמנו, וחטאנו ולא קיימנו רצונו. ולהמשיך לומר להשם את הרצון הפנימי והאמיתי שלנו, שבאמת אנו רוצים לחשוב רק מכבודו הגדול. ועל ידי פעולה זו בעצמו אנו מעלים ומתקנים את כל העבר, ממעטים בכבוד עצמנו, ומרבים בכבוד המקום.

זהו הרחמים הגדולים של חודש אלול, אשר בו מתגלים שערי תשובה, שעל ידי יכול כל אחד להתחיל לחשוב מכבוד ה'.

כי גם אם נפל למקומות חשוכים, ולא המליך את ה' בבסינונו, ולא זכר שם את כבודו, בכל זאת יכול עתה להתחרט ולהמליך את ה' על העבר. וגם אם נופל שוב, יעשה שוב תשובה, אפילו אלפי פעמים, זהו הגילוי של אלול, להכנס לדרך של תשובה שתמיד נעסוק בתשובה, להזכיר שיש מלך, ולומר לו את האמת שאנו יודעים שהוא המלך.

הלכה פסוקה

מאת הר"ג ר' שמעון אנשין שליט"א - מו"צ דביהכ"ס נחלת חן

לעבור לפני המתפלל - המשך (ב)

[א] לפסוע ג' פסיעות שאחרי התפילה:

(א) אסור לפסוע את השלושה פסיעות של אחרי התפילה, אם נכנס בתוך ארבע אמות שכנגד המתפלל. ואפילו כשהוא נעמד להתפלל אחרי שהוא התחיל. (שו"ע קב ה). ואפילו כשנכנסו שני' זה נטרדת כוונת המתפלל שאחוריו שרואה שמתעכבים בגללו (הל"ש).

(ב) אבל אם עומד מרוחק של המתפלל מאחוריו, וע"ז לא יכנס בתוך ד' אמותיו של המתפלל, מותר. [ולפ"ד זוהר אסור].

(ג) אך כל זה 'נגד' המתפלל, אבל אם הוא עומד רק 'בצדדי' המתפלל - אם הוא שעת הדחק או שקשה עליו העמידה עד שהוא יסיים להתפלל, או שהוא לצורך מצוה - אפשר לפסוע הג' פסיעות.

(ד) וכמו כן אף כשעומד נגדו, אם הוא שעת הדחק וכדומה - יכול לפסוע באלכסון ואז יהיה רק לצדדי המתפלל.

(ה) אבל שלא לצורך הג"ל, אין להתיר. אכן אם הוא עומד בעינים עצומות או אוזח כבד באלוקי נצור - המיקל לפסוע בצדדי המתפלל, אין למחות בידו (ראה בא"א וערוה"ש). וכן אפשר להקל, אם הוא כבר גמר להתפלל ורק ממתין לפסוע על מי שמתפלל מאחוריו (בצה"ח ו לב).

[ב] לפסוע ג' פסיעות שלפני התפילה, אסור (הל"ש, כיון שהוא רק הידור בעלמא). ואפילו בצדדי המתפלל. ורבים נכשלים בזה מבלי משים לב, שאינם מסתכלים מאחוריהם טרם עומדים לתפילה ופוסעים פסיעות אלו בתוך ד' אמות של המתפלל מאחוריהם.

[ג] לחזור למקומו לאמירת קדושה - לעבור לפניו אסור. אבל בצדדי המתפלל שלפניו, "א"א שמונתר אם ההוא עוצם עיניו (א"א ד"ה אודות). ולמעשה לא נראה להקל אלא כשקשה עליו העמידה שם וכיו"ב.

[ד] כדי לשמוע קדיש או קדושה ואמן - אם עדיין לא שמע ולא עתיד לשמועם "אח"כ, יש מי שמתיר לעבור לפני המתפלל (א"א). והמיקל כמותו אין למחות בידו. אבל אם כבר שמע או עתיד לשמועם, לא נראה שיש מי שמתיר בזה.

[ה] להשלים מנין - יש מי שמתיר (יד אליהו, דהוי מצוה דרבים). ומ"מ נראה שאם יכולים להמתין, צריך לעשות כן.

[ו] לצורך לימוד תורה - אם הוא שיעור קבוע של יחיד וכ"ש של רבים, ובגלל שימוע מלעבור יפסידו - המיקל יש לו על מי לסמוך (ישר לבב, להורות נתן). אבל אם אינו מפסיד שיעורו הקבוע ע"ז, זה, אלא שרוצה לעבור כדי להגיע לאיזה מקום אפילו כשהוא מקומו הקבוע - אין שום היתר לעבור לפני המתפלל. ואפילו אם הוא בית המדרש הקבוע לתפלה ואח"כ ללימוד, אסור לעבור (בצה"ח א).

[ז] איסור צדקה - אין שום היתר לעבור לפני המתפלל בגלל זה. ואם אי אפשר לאסוף רק אז, המיקל יש לו על מי לסמוך, וכ"ש אם המתפלל עוצם עיניו.

פרנסי השבוע

סט ליקוטי הלכות 9 כרכים צורת הדף

כך שילם של מפתחות על כל ליקוטי הלכות מסודר לפי דא ב לפרשיות מונדיי הישנה ועוד עוד... מוחלק לזכות השנה ארבעה חזרות וביאור עינים ועוד חידוש ארבעי מפורגות בכל הסט כולו.

דברי בינה
רח"ו ירושלים 37 עמ' 050-9417

רח"ו יצחק נח"י
בית דין
לדל שטח
הולדת הבת
בוסת רביקה יונה
לחב נחת דקדושה

רח"ו מילאל קשטיין
בית דין
לדל שטח
הולדת הבת
בוסת רביקה יונה
לחב נחת דקדושה

רח"ו שמואל שפירא
ירושלים
לדל שטח
הולדת הבת
בוסת רביקה יונה
לחב נחת דקדושה

רח"ו מיכאל דוד קראוס
צפת
לדל שטח
הולדת הבת
בוסת רביקה יונה
לחב נחת דקדושה

רח"ו ישראל קפניס
בית שמש
לדל שטח
הולדת הבת
בוסת רביקה יונה
לחב נחת דקדושה

רח"ו נתן שור
בית דין
לדל שטח
הולדת הבת
בוסת רביקה יונה
לחב נחת דקדושה

רח"ו נתן שור
בית דין
לדל שטח
הולדת הבת
בוסת רביקה יונה
לחב נחת דקדושה

רח"ו נתן שור
בית דין
לדל שטח
הולדת הבת
בוסת רביקה יונה
לחב נחת דקדושה

רח"ו נתן שור
בית דין
לדל שטח
הולדת הבת
בוסת רביקה יונה
לחב נחת דקדושה

בית הארחה "ישוב הדעת" סמוך ונראה לציון הק' באומן (מבחר חדרים ומיטות בודדות) החל מ \$215 / 052-7650106 / 054-8462364

EuroPnim
אירו-פנים טורס
מזמינים כרטיס עכשיו:
02-800-80-80

תודה לכל מי שבחר לטוס 'אירו-פנים'
ההרשמה לטיסות אחרונות נסגרת! הזדרזו, כי עם 'אירו-פנים' -
כשונת להגיע לאומן
בגלל השירות! בגלל התשלומים! וגם בגלל המחיר...

לחברות והצטרפות:
057-3175211 0527694386
ת.ד. 90032 בית שמש
מקומות אחרונים:
029925407